

Prague Quadrennial of Performance Design and Space jest największym scenograficznym wydarzeniem na świecie, prezentującym szerokie spektrum zagadnień scenograficznych – od scenografii przez projektowanie kostiumów, oświetlenia i dźwięku, po nowe praktyki, takie jak: sztuka *site-specific*, scenografia stosowana, miejskie performanse, kostium jako performans i wiele innych.

Od 1967 roku Praskie Quadriennale śledzi najnowsze trendy związane z projektowaniem teatralnym. Na program PQ składają się ekspozycje z różnych krajów i regionów podzielone na części: profesjonalną, studencką i architektoniczną. Dodatkowo w ostatnich latach znacznie wzrosło znaczenie wydarzeń takich jak dyskusje, warsztaty, wykłady i zdarzenia performatywne.

Do tej pory na Praskim Quadriennale swoje prace prezentowali m.in.: Anna Viebrock, Julia Taymor, Jennifer Tipton, Heiner Goebbels, Romeo Castellucci, Josef Nadj, Brett Bailey, Anne Bogart, Arpad Schilling, Boris Kudlička, Kristin Delholm.

W ostatniej dekadzie Praskie Quadriennale rozwinęło się z cyklicznego wydarzenia wystawienniczego w **międzynarodową platformę dla długotrwałych projektów, skupiających się na edukacji scenograficznej, wystawach, publikacjach, projektach kuratorskich i międzynarodowych sympozjach**. PQ wydaje także newsletter scenograficzny oraz tworzy bibliotekę i bazę danych szkół artystycznych na świecie.

Praskie Quadrenniale realizowane jest przez Instytut Sztuki i Teatru w Pradze za środków Ministerstwa Kultury Republiki Czeskiej przy wsparciu UNESCO, Unii Europejskiej i Praskiej Rady Miejskiej.

Indywidualne wystawy krajów i regionów organizowane są przez: ministerstwa kultury, narodowe instytucje kultury, organizacje artystyczne i teatralne, międzynarodowe festiwale, teatry, a także prestiżowe szkoły teatralne i szkoły sztuk wizualnych.

Praskie Quadriennale 2011 skupiało się na rozszerzaniu pojęcia scenografii i zapraszało uczestników do zaprezentowania szerokiego spektrum zagadnień współczesnej scenografii łączącej różne dyscypliny i gatunki, czyniącej scenografa inicjatorem i twórcą.

Podczas PQ'11, w Galerii Narodowej mieszczącej się w Pałacu Veletřní, na dwunastu tysiącach metrów kwadratowych powierzchni wystawienniczej zaprezentowano prace z ponad sześćdziesięciu krajów. Wystawom towarzyszyło ponad pięćset

wydarzeń – warsztatów, wykładów, występów odbywających się na terenie całej Pragi. Dodatkowym elementem programu PQ'11 był interdyscyplinarny projekt *Intersection: Intimacy and Spectacle* skupiający się na przestrzeni scenograficznej – miejscu spotkania sztuki i publiczności, a także *Scenofest* składający się z wielu projektów edukacyjnych dla artystów i studentów.

Polska ekspozycja na PQ'11 zatytułowana **Liberated Energy** została przygotowana przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego. Jej kuratorkami były Ewa Machnio i Agata Skwarczyńska. Ekspozycję studencką wraz ze swoimi studentami przygotował profesor warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, Grzegorz Kowalski.

Szczegółowe informacje dotyczące polskiej ekspozycji na PQ'11 znajdują się na stronie www.pq11.pl.

Praskie Quadriennale 2015

Tematami wystawy są ***Music Weather Politics – Muzyka Pogoda Polityka***, jako atrybuty scenografii niewidzialnych, które, choć niewidoczne, pozwalają na nowatorskie rozwiązania oraz nietypowe połączenia różnorodnych środków ekspresji. Podany temat można interpretować jako jedno, spójne zagadnienie, tworząc projekt łączący trzy wymienione obszary. Drugą, proponowaną przez organizatorów interpretacją, jest traktowanie Muzyki, Pogody i Polityki jako pojedynczych, niezależnych haseł, wybierając wówczas jedno z nich jako motyw przewodni ekspozycji.

PROGRAM

W ramach PQ'15 odbywają się dwie główne wystawy, prezentujące ekspozycje z **Sekcji Krajów i Regionów** oraz **Sekcji Studenckiej**.

Dodatkowe wydarzenia:

Space Exhibition | Wystawa Przestrzeń

wystawa przedstawiająca architekturę sceniczną oraz przestrzeń teatralną

Objects Exhibition | Wystawa Przedmioty

Makers Exhibition | Wystawa Twórcy

Tribes Exhibition | Wystawa Plemiona

SpaceLab | Laboratorium Przestrzeni

studencki projekt obejmujący warsztaty, wywiady, prezentacje

PQ Talks | Odczyty PQ

projekt obejmujący panele dyskusyjne, prezentacje, wykłady oraz warsztaty

Ekspozycje z Sekcji Krajów i Regionów oraz Sekcji Studenckiej organizowane są przez instytucje kultury z poszczególnych krajów. Indywidualni uczestnicy: artyści i studenci, grupy zorganizowane, pozostali goście mogą brać udział w wystawach

eksperymentalnych (the Objects, the Makers, the Tribes), wydarzeniach SpaceLab oraz PQ Talks.

Szczegółowe informacje i program wydarzeń na stronie www.pq.cz.

SHAREDSPACE. PODZIELMY SIĘ PRZESTRZENIĄ

Sodja Lotker Dyrektorka Artystyczna Praskiego Quadriennale

Efektom wielu dramatycznych wydarzeń, które miały miejsce w ostatnich latach na całym świecie były wielkie zgromadzenia ludzi łączących się, aby wspólnie wyrazić swoją wolę i potrzeby. Dzięki temu ujawniła się siła i energia takich zgromadzeń, ale także potrzeba uteatralizowanej ekspresji jako sposobu komunikacji (gra, maskowanie, budowanie tymczasowych struktur). Przyszedł zatem czas na to, aby przemyśleć teatr jako (za Alanem Readem) „ostatnie ludzkie miejsce spotkań” [Alan Read *Theatre, Intimacy & Engagement: The Last Human Venue (Studies in International Performance)*, Palgrave Macmillan, January 2008] – miejsce bezpośrednich relacji, dzielenia się opowiadaniem i doświadczeniami oraz potencjalnymi możliwościami, fikcją i fantazją. Praskie Quadriennale 2015 ma za zadanie odkryć na nowo moc teatru i świata wyobraźni oraz możliwości i obowiązki scenografii, również przekraczając to, co teatralne.

PQ'15 zaprasza uczestników do eksplorowania scenografii jako **środowiska** performatywnego, które wpływa nie tylko na przestrzenne relacje elementów w przedstawieniach, ale również determinuje sfery psychiczne (narracyjne, społeczne, minione i przyszłe), podobnie jak relacje pomiędzy przedstawieniem i widownią we współczesnym teatrze.

PQ'15 stawia sobie za zadanie odkrywanie scenografii jako **SharedSpace** – przestrzeni, która wpływa na relacje między ludźmi, zapewnia miejsce na powstawanie więzi, a przede wszystkim skłania do dzielenia się pomysłami, historiami i społeczną odpowiedzialnością.

PQ'15 dąży do odkrywania na nowo **teatralności** – wyobraźni i idealizmu jako kreatywnej socjopolitycznej siły.

PQ'15 zmierza do odkrywania **niewidzialnych scenografii** poprzez propozycję Muzyki Pogody i Polityki jako głównych tematów wystawy scenografii z Sekcji Krajów i Regionów.

PQ'15 skupia się na **procesie twórczym (making)** i relacji pomiędzy Twórcą (scenografem-artystą), Przestrzenią (architekturą przedstawienia) i Obiektem (produktem wraz z jego historią) w ramach trzech dodatkowych wystaw.

PQ'15 stawia sobie za cel tworzenie przestrzeni i organizację projektów za pomocą gry polegającej na rozmieszczaniu, łączeniu i gromadzeniu ludzi.

PQ '15 będzie odbywać się w wielu różnych przestrzeniach w samym centrum Pragi. Zaprasza uczestników, aby **myśleli lokalnie** (odkrywając specyfikę tego, co miejscowe) w odniesieniu do miasta, zarówno, kiedy pracować będą nad prezentacjami ze swoich krajów, jak i podczas ich wystawiania w specyficznych miejscach Pragi.

Podzielmy się doświadczeniem, podzielmy się spojrzeniem, podzielmy się odpowiedzialnością – podzielmy się przestrzenią!

MUZYKA

Kurator: PQ Jiří Heřman

Muzyka traktowana jako główna inspiracja we współczesnej scenografii może wywoływać wewnętrzne wizje przestrzenne, często niewidoczne i niedostrzegalne w świecie zewnętrznym.

Inscenizacja przestrzeni we wszystkich zróżnicowanych, współczesnych gatunkach muzycznych stanowi intensywny proces kreatywny. Jego celem jest zaintrygowanie słuchacza tematem i istotą muzyki. Podczas wystawiania produkcji muzycznej odbiorca otwiera się na nową formę percepcji kompozycji muzycznej. Muzyka wystawiana w miejscu autentycznym odkrywa również nowy wymiar tej przestrzeni oraz samej muzyki. Obecnie nowe, warte uwagi interpretacje wystawianych dzieł muzycznych, tworzone są w nieteatralnych przestrzeniach. Są to sztandarowe przykłady istotnego dialogu pomiędzy muzyką i przestrzenią.

Tworzenie kompozycji muzycznej jest równoznaczne z kreowaniem kompozycji muzyczno-przestrzennej, czyli scenografii muzyki opartej na pracy z czasem przy użyciu ruchu. Czas łączy muzykę i przestrzeń, wszystkie zmiany dzieją się jednocześnie lub kontrapunktowo. Dynamikę, rytm, harmonię, atmosferę, nastrój, głębię i wiele innych muzycznych elementów oraz atrybutów można rozwijać w przestrzeni na różne sposoby. Przestrzeń odzwierciedla życie i duchowy status społeczeństwa, głębsza percepcja przestrzeni może pomóc w zrozumieniu istoty człowieczeństwa i w jej niekończącej się przemianie możemy poszukiwać sensu naszego istnienia.

Inspiracje dla kuratorów:

„Od muzyki do przestrzeni” – muzyczna kompozycja jako główne źródło inspiracji w tworzeniu nowej przestrzeni.

„Od przestrzeni do muzyki” – przestrzeń jako główna inspiracja dla muzyki.

„Idealna przestrzeń do percepcji muzyki” – zaprezentuj idealną przestrzeń do percepcji muzyki.

„Muzyczna i przestrzenna improwizacja z tematem pogody i polityki” – przestrzeń i czas do dowolnego wyboru.

Prezentowana praca może odnosić się do wszystkich obszarów współczesnego teatru.

POGODA

Kurator: Simon Banham

Mgła: być może chmura, która dotyka ziemi.

Scenografia: być może wyobrażone staje się dotykalne na (ulotny) moment.

Pogoda [wheTHER]* stan atmosfery w określonym czasie i miejscu.

Pogoda/Scenografia zaprasza kuratorów do [prze]formowania przenikalnych granic tego, co przypadkowe, nieznane i tajemnicze; do odkrywania wrażliwych i potencjalnie przypadkowych momentów, kiedy „bycie tam” odsłania „tu i teraz” a „prawdopodobnie” – „nigdy więcej”. Kiedy „bycie tam” stanowi wspólne doświadczenie, widownia staje się atmosferą, zmieniającą się pogodą, mgłą z wielu oddzielnych kropel stających się jednością.

Pogoda na zewnątrz: pogoda jako współautor, przejściowy i chimeryczny współpracownik. Kiedy dzieło umieszcza się na zewnątrz, pogoda staje się potencjalnie pozytywnym czynnikiem zakłócenia, może wnieść optymalną formę percepcji dzieła poprzez zjawiska atmosferyczne: tęcze, wyraziste purpurowe zachody słońca, wielki księżyc, zacinający deszcz albo tajemnicze mgły – wizualnie spektakularne wydarzenia, które niosą swoją własną dramaturgię.

Pogoda wewnątrz: pogoda jako element scenograficzny, wprowadzający zewnątrz do wewnątrz. Tworzenie pogody wewnątrz; mgła, deszcz, wiatr i zmiany temperatury – wszystkie te elementy mogą regularnie zamieszkiwać nasze teatralne przestrzenie. Jakie są konsekwencje zapraszania tego, co na zewnątrz do wewnątrz? Być może, kiedy występują one jako czynnik zakłócający, kiedy staramy się kontrolować pogodę potencjalne ryzyko/podniecenie jest większe? Być może „pozwalamy”, aby pogoda zniszczyła naszą scenografię i uczyniła wynik niepewnym?

Pogoda wewnątrz nas: publiczność jako pogoda. Podobnie jak „temperatura” widowni może wpłynąć na atmosferę wydarzenia, co dzieje się, kiedy publiczność ma możliwość bezpośredniego wpływu? Kiedy otrzymuje „zaproszenie do działania”? Kiedy widz staje się twórczym sprawcą, siłą (natury)?

* w języku angielskim występuje gra słów między słowem „pogoda” (weather) i „czy” (whether)

POLITYKA

Kurator: Aby Cohen

Kiedy zaburzają się zasady lub systemy działania, PRZESTRZEN – podobnie jak sztuka, staje się POLITYKĄ.

Nawiązując do myśli przewodniej PQ – dzielenia przestrzeni oraz do jej dwoistej

interpretacji – zarówno jako podziału jak i wymiany, zapraszamy kuratorów do wypracowania nowej koncepcji geograficznej poprzez użycie konceptu PRZESTRZENI jako POLITYKI.

POLITYKA dąży do ustanawiania interakcji, prowadzi do współistnienia i wprowadza na środek sceny projektanta przedstawienia. Uznaje tym samym kluczową rolę projektanta oraz jego zadanie (re)definiowania przestrzeni, jako żywego miejsca, utworzonego przez zachodzące na siebie warstwy splatających się pomysłów. Projektowanie jest także budowaniem mnogiej tożsamości, gdzie jasna deklaracja organizacji politycznej prezentowana jest w sposób, wobec którego nie można pozostać obojętnym. Biorąc pod uwagę cechy przestrzenne, które określają zasady POLITYKI – jej zdolność do interakcji, podziału i rekonfiguracji – jest to zaproszenie do refleksji nad zajęciem i (re)konfiguracją, nie tylko samej przestrzeni jako układu, ale również jako politycznego podejścia; refleksji nad tym, jak działanie wpłynie na innych kuratorów. Pozostające na każdym terytorium ślady wspólnoty i współzawodnictwa wzmacniają poczucie, że przestrzeń nie jest statycznym, martwym organizmem, a wręcz przeciwnie – zawsze pozostaje w ruchu.

NA SCENIE | PRZESTRZEŃ INTERAKCJI – Przestrzeń jako wynik wzajemnych relacji. Podejście zachęcające do wykorzystania potencjału koegzystencji wielorakich głosów wibrujących na współczesnej scenie teatralnej. Terytorium ujęte w ramy przez dialog.

OFF STAGE | PRZESTRZEŃ jako TRAJEKTORIA – Wykorzystuje podzielność przestrzeni poprzez ruch jako podejście polityczne. Skrzyżowanie równoczesnych (lub nietrwałych) trajektorii osadzonych w mocnych znaczeniach i punktach widzenia.

JAKO SCENA | PRZESTRZEŃ jako OTWARTE TERYTORIUM – Niedokończona przestrzeń, w permanentnym procesie tworzenia. Przestrzeń KULISTA, jako system otwarty, także na to, co nieprzewidywalne, sprzyjające możliwości autentycznej (re)konstrukcji tego, co nieznane.

Załączniki do każdego z trzech Konceptów znajdują się na stronie www.pq.cz.